

Zo série článkov: Telesný a duchovný človek.

Pojednať a sledovať biblické výklady o duši nie je ťažké, nie je náročné (pozri v ďalšom). Uvažovať a pojednať o duchu je ťažšie, pretože sa nemôžeme v rovnakej miere, ako o duši, spoliehať na svoje poznanie. Lebo pomocou duše sa dostávame aj do vzťahu k sebe samému a stávame sa schopnými rozvíjať aj svoje sebavedomie. Ťažko si pritom predstavíme a sprítomníme ducha.

Veriaci vedia o duchu, ale sotva si ho vedia predstaviť a lokalizovať. Ľudskému duchu pripadla úloha sprostredkovať vedomie Boha a preto všetky čiastkové súčasti (funkcie) ducha majú vzťah k Bohu.

Duch je najdôležitejšou časťou našej bytosti. Poznatky o duchu, ľudskom, našom duchu, nám pomôžu v praktickom živote v tom, ako mať spoločenstvo s Bohom v duchu a v tom, aby sme nenahradzovali prácu ducha duševnou činnosťou, napríklad rozumovou alebo citovou.

Biblické miesta, ktoré hovoria o duchu človeka, ktorý je v ňom:

1. Korinským 2:11 Lebo kto z ľudí vie, čo je v človekovi krome *ducha človeka*, ktorý je v ňom?

1. Korinským 5:4 ... keď sa zídete i s *mojím duchom*,

1. Korinským 14:14 Lebo keď sa modlím jazykom, modlí sa *môj duch*, ale moja myseľ je bez úžitku.

1. Korinským 14:32 A *duchovia prorokov* sa podriaďujú prorokom;

Rímskym 8:16 Sám ten Duch spolu svedčí s *naším duchom*,

Príslovia 25:28 Preborené mesto, bez múru, je muž, ktorý neovláda *svojho ducha*.

Židom 12:23 ... a k Bohu sudcovi všetkých a k *duchom spravodlivých* zdokonalených.

Zachariáš 12:1 Hovorí Hospodin, ktorý ...utvoril *ducha človeka* v jeho vnútornosti.

Tieto verše dostatočne preukazujú, že človek má ducha. Podľa učenia Biblie a podľa skúsenosti/poznania veriacich sa ľudský duch skladá z troch častí a má tri funkcie. Sú to: *svedomie*, *intuícia*

(alebo
zjavenie
) a
spoločenstvo
(to je spoločenstvo s Bohom, čo je to isté ako
uctievanie
).

Svedomie je rozlišovací orgán. Rozlišovanie svedomia medzi tým, čo je správne a nesprávne, nie je ovplyvnené rozumovými vlastnosťami; naopak, je to jeho spontánny priamy úsudok.

Intuícia (*zjavenie*; miesto, kde dochádza/nastáva *zjavenie*) je vedomie v ľudskom duchu. Toto vedomie je celkom odlišné od telesného vedomia a od duševného vedomia. Nie je závislé na ničom. Aby sme mali toto poznanie, nepotrebujeme pomoc mysle, vôle ani citov. Skrze svoju *intuíciu*

človek môže niečo „poznať“, zatiaľ čo jeho myseľ mu môže dať len porozumenie. Všetky Božie zjavenia a všetky impulzy Svätého Ducha veriaci dostáva/poznáva skrze svoju intuíciu. Veriaci by sa mal riadiť hlasom svedomia a tým, ako ho vedie intuícia.

Podľa toho, čo bolo teraz povedané, môžeme porozumieť, ako sú tieto tri časti – svedomie, intuícia a spoločenstvo – navzájom hlboko prepojené a ako spolu vo svojej činnosti súvisia. Svedomie je prepojené s intuíciou, lebo svedomie súdi intuitívne. Svedomie odsudzuje jednanie, ktoré odporuje intuícii. Intuícia súvisí tiež so spoločenstvom alebo s uctievaním. Človek Boha poznáva skrze intuíciu a skrze intuíciu Boh zjavuje sám seba a svoju vôľu.

Duch obsahuje funkciu svedomia, ale to neznamená, že duch je svedomie. Môžeme to rozpoznať z nasledovných veršov:

1. Mojžišova 2:30 „...lebo Hospodin, tvoj Boh, *zatvrdil* jeho ducha...”

Žalmy 34:19 „Hospodin ...tých, ktorí sú *zdrteného* ducha, zachráni.“

Žalmy 51:12 „...obnov *priameho* ducha v mojom vnútri.“

Ján 13:21 „Keď to povedal Ježiš, *zachvel sa* v duchu...”

Skutky 17:16 „Pavel čakal v Aténach, *roznecoval sa* v ňom jeho duch...”

Rímskym 8:15 „Lebo ste nevzali ducha služby, aby ste sa zase *báli*...”

Rímskym 8:16 „Sám ten Duch spolu *svedčí* s naším duchom, že sme *deťmi* Božími.“

1. Korinským 5:3 „Lebo ja hoci neprítomný telom, ale prítomný duchom, už *som usúdil*...”

2. Korinským 2:12 „...nemal som *oddychu* vo svojom duchu...”

2 Timoteovi 1:7 „Lebo nám nedal Boh ducha *bojazlivosti*...”

Duch má zložku, obsahuje funkciu intuície alebo vedomia. Vidíme to v nasledujúcich veršoch:

Matúš 26:41 „...Duch síce je *hotový* (v zmysle: *pripravený, ochotný*), ale telo je krehké.“

Marek 2:8 „A hneď *poznal* Ježiš svojím duchom...”

Marek 8:12 „A *zavzdychnul* vo svojom duchu...”

Ján 11:33 „...*zovrel* duchom a zachvel sa“

Skutky 18:25 „...*vrúci* duchom, hovoril...”

Skutky 20:22 „A teraz, hľa, ja, *zaviazaný* duchom...”

1 Korinským 2:11 „Lebo kto z ľudí *vie*, čo je v človekovi krome ducha človeka, ktorý je v ňom? Tak ani vecí Božích nepoznal a nezná nikto, iba Duch Boží.“

1. Korinským 16:18 „Lebo *osviežili* môjho ducha i vášho.“

2. Korinským 7:13 „jeho duch *okriak* od vás od všetkých.“

Duch obsahuje, má funkciu spoločenstva alebo uctievania. Vidíme to v nasledujúcich veršoch:

Lukáš 1:47 „a môj duch sa *rozveselil* v Bohu, v mojom Spasiteľovi“ (ECAV).

Lukáš 1:47 „a môj duch *plesá* nad Bohom, mojím Spasiteľom“ (Roháček).

Ján 4:23 „...praví ctitelia budú *vzývať* Otca v duchu a v pravde...“ (ECAV).

Rímskym 1:9 „Lebo mojím svedkom je Boh, ktorému *svätoslúžim* vo svojom duchu...“

Rímskym 7:6 „aby sme *slúžili* v novote ducha.“

Rímskym 8:15 „...ale ste vzali ducha synovstva, v ktorom *voláme*: Abba, Otče!“

Rímskym 8:16 „Sám ten Duch spolu *svedčí* s naším duchom“

1. Korinským 6:17 „A ten, kto sa *pripojuje* k Pánovi, je s ním jeden duch.“

1. Korinským 14:15 „Budem sa *modliť* duchom...“

1. Korinským 14:16 „Pretože keby si *dobrorečil* duchom...“

Zjavenie 21:10 „A *zaniesol* ma v duchu“

Hoci neznovuzrodený neprijal Boží život, napriek tomu má *svedomie, intuíciu a duchovné spoločenstvo*

Samozrejme, že v tejto svojej situácii uctieva len zlých duchov.

U niekoho sa duch prejavuje viac, u niekoho menej. To však neznamená, že pokým sa takýto človek znova nenarodí, že nie je mŕtvy vo svojich hriechoch a prestúpeniach – je mŕtvy Bohu. Biblia nepovažuje človeka za znovuzrodeného len preto, že má aktívne svedomie, ostrú intuíciu a duchovné sklony a záujmy. Tieto veci len dokazujú, že takýto človek má ducha, a že tento duch je niečo iné ako intelekt, city a vôľa v jeho duši. Kým sa človek nenarodí znova, jeho duch je izolovaný od života z Boha. Až keď je znovuzrodený, Boží život a Svätý Duch začnú žiť v jeho duchu a oživia ho, aby sa stal nástrojom Svätého Ducha.

Duch je nezávislý na iných zložkách človeka. Duchom nie je myseľ, vôľa ani city. V duchu nás Boh znova plodí, učí a vedie nás do svojho odpočinutia.

Pokiaľ nie je človek znovuzrodený, jeho duch je utopený hlboko v jeho duši a je s ňou

poprepletaný a preto človek nie je schopný rozlišovať čo pochádza z duše a čo z ducha. Keď funkcie mysle, citov a vôle zosilnia a prevládnu, funkcia ducha sa tým zničí a preto aj keď je človek znovuzrodený, je stále potreba robiť dielo oddelenia duše od ducha.

Keď preskúmame Písmo, zistíme, že duch neznovuzrodeného človeka akoby konal to isté dielo ako jeho duša. Dokazujú to nasledovné verše:

1. Mojžišova 41:8 „A stalo sa ráno, že bol veľmi znepokojený jeho duch.“

Sudcov 8:3 „Vtedy upustil ich duch od neho, keď im to hovoril.“

Príslovia 17:22 „Radostné srdce je výborným liekom; ale zronený duch suší kosti.“

Príslovia 29:11 „Blázon vypúšťa všetkého svojho ducha; ale múdry ho zdrža späť a krotí.“

Izaiáš 29:24 „A tak poznajú tí, ktorí blúdia duchom, rozum, a reptáci sa naučia umu.“

Izaiáš 29:24 „...budete kvíliť pre skrúšenie ducha.“

Ezechiel 11:5 „...to, čo vystupuje vo vašom duchu, ja znám.“

Ezechiel 20:32 „A to, čo vystupuje na vášho ducha, to, čo myslíte, istotne nebude“

Daniel 5:20 „... a jeho duch sa zmocnil, aby robil pyšne“

Tieto verše ukazujú, ako sú tieto funkcie ducha blízke funkciám duše. Dôvodom, prečo tieto verše hovoria, že sa takto chová duch, namiesto toho, aby hovorili, že sa takto chová duša, je zdôrazniť v akom stave sa nachádza najhlbšia zložka bytosti týchto ľudí. Ducha týchto ľudí ovláda a ovplyvňuje ich myseľ. Preto duch vykonáva funkciu duše. Títo ľudia však stále majú ducha a tieto funkcie sú stále z ich ducha. Človek nepríde o orgán ducha a nedonúti ducha, aby zmizol len preto, že sa jeho duša chopí moci.

Vytvorené dňa: 20. mája 2013.

Upravené dňa: 25. júna 2013.

Späť na sériu článkov [Telesný a duchovný človek](#)